

Rugă 99-00-01

Costel Zgan

Căci singur
ca anul acesta
ca anu trecut
și ca de când
sunt

N-am fost niciodată

Dar Doamne

Singurătatea mea
cea de toate zilele
dă-mi-o mie
și astăzi

Și nu mă du
în ispita singurătății
singurătăților

Și mă iartă
de toate
iluziile pierdute
cu voie
sau fără voie

Precum iert și eu
prietenilor mei
toate disperările câștigate

Și mă izbăvește
de mine însumi

Lăsându-mi
o Doamne
și iubita
și dragostea
și pe Eminescu

Cel cu Melancolia
fără de margini
și cu epicentrul
în fiecare
cuvânt

Apoi
din
cenușa
poemului divin

Ajută-mă
o Doamne
să-mi revin

Atât
întreabă
focul din cuvânt

Atât
răspund
tăcerile arzând

Costel Zăgan, ODE GINGAȘE